

Reflectie

Go Short bevordert het maken, uitbrengen en verspreiden van korte films – kortfilms. Van Arie komt zijn filmscript, vervlochten met filmmuziekfragmenten, zeker door de selectie.

De camera zoomt bij avond in – met een hangmat in beeld – op een rivier. Dan komt uit de achtergrond, almaar groter wordend, de titel *Sumatra hangmat* naar voren: de plaatsbepaling. Samen met de eerste tekstregel begint de filmische vertelling: een gebeurtenis.

De eerste script-alinea geeft de situatie op allerlei wijzen weer: klam, krioelt, zoemen, krijsen, beter dan ik. Het roept het gevoel op dat ‘deze-iemand’ in de uitheemse situatie nogal opkijkt van al wat plaatsvindt, er ook gespannen op kan reageren, onrustig van wordt.

Vervolgens, met donkere cellomuziek, wordt vanuit de hangmat ingezoomd op een vervallen hangbrug. Daaronder de nachtvisser. De haiku, surrealistisch getint, kan vanuit verschillende invalshoeken filmisch vertaald worden. Dit alles gericht op het vangen van schrille apenkreten, de nachstilte tartend.

In de tweede script-alinea wordt een gevoel van heimwee, een verlangen naar elders, naar het eigen thuis, subtiel uitgewerkt. Er vindt in de junglerivier een transformatie plaats van een persoon in een waterdruppel; dat krijgt een vervolg ‘in een onrustige slaap’.

Zoals een paling naar de Saragossazee trekt, zo wordt het uitzien naar de Noordzeebranding filmisch gevolgd; ook het moment dat de waterdruppel als ‘opnieuw een iemand’ uit die branding herrijst. Daarin, vertelt de tanka, vervluchtigt de tijd en vormt zich een wensgedachte: samen naar al dat bruisende (ook van de Noordzee) ‘in onze glazen’ kijken. De-iemand, de-iemand-in-jou, jij-als-die-iemand: je proeft het zilte op haar lippen.

Simon Buschman